

Někdo se asi pomátl. Kardiochirurg a senátor Jan Pirk návrh na výsluhy lékařů nechápe

- CZ24 News | 9. prosince 2023

ČR: Netuším, jaký je Milan Kubek, který od roku 2006 vede z pozice prezidenta Českou lékařskou komoru, lékař. A určitě mu nepřeju, aby skončil za mřížemi jako jeho předchůdce, odsouzený zločinec David Rath, kterého neprobrala ani facka, kterou mu dal kdysi na kongresu stomatologů Miroslav Macek. Každopádně Kubkova schopnost přijít s totálním nesmyslem, kterým může dokonce konkurovat i politikům, je obdivuhodná.

Zřejmě napumpován adrenalinem po dohodě mezi vládou a mladými lékaři, kterým se nechce trávit tolik času výkonem své profese, přišel Milan Kubek s nápadem doživotních výsluh pro lékaře. Svůj návrh zdůvodnil touhou po tom, aby českému zdravotnictví nehrozil akutní nedostatek lékařů, aniž by tuto svou originální myšlenku rozvedl. „Dívám se na to tak, že se někdo pomátl,“ zněla první reakce legendy české kardiochirurgie, spolutvůrce IKEM a nestranického senátora za TOP 09, profesora Jana Pirka.

Úředník, zahradník, noční hlídač?

Stále aktivní chirurg ovšem o plánu Milana Kubka přesto přemýšlel a dospěl k závěru, že argument, podle kterého si lékaři zaslouží výsluhu za to, že slouží, je mimo jeho chápání, neboť v neděli například jezdí tramvaje.

„A za služby dostávají lékaři peníze. Moc jsem nepochopil, jaké další představy jsou s návrhem spojené. Takže po dvaceti letech dostanou doktoři výsluhu, což by asi znamenalo, že skončí s medicínou. Nebo aspoň v případě vojáků a policistů tomu tak je. Dostanou výsluhu a odchází z armády, policie. Ale co pak lékař pobírající výsluhu bude dělat? Přivydělávat si jako úředník? Rozumím tomu, že poté, co dospěje do důchodového věku, si navýší důchod, ale to může každý. Ale to, že by lékař po dvaceti letech skončil a dostal třeba výsluhu 20 000 korun a pak šel hrabat zahradu nebo dělat nočního hlídače, mi nedává smysl,“ konstatuje.

Práce pouze pod dozorem

Profesor Pirk pak rozhodně nemusí americké seriály z nemocničního prostředí, které považuje v některých případech až za banální. Zároveň ovšem uznává, že v případě začínajících lékařů scénáristé kopírují realitu v tom, že ve snaze co nejvíce se naučit, v nemocnicích ve své podstatě bydlí a na rozdíl od českých kolegů své pracovní vytížení neřeší prostřednictvím odborů a výhružek stávkami.

„Nesmí se ale generalizovat. V IKEM máme naštěstí kardiochirurgický dorost, který pracuje tak, jak to potřebuje pacient. Je to správně a jsem přesvědčen, že o tom je medicína. Nejsem proto velkým příznivcem současného hnutí mladých lékařů, kteří argumentují tím, kolik mají práce a velkou odpovědnost. Pro informaci, odpovědnost nemají vůbec žádnou, protože pokud dokončí specializační vzdělávání, mohou pracovat jen pod dozorem. První dva roky po ukončení studia jsou vlastně pouze pokračováním školy.“

Špatně zvolené povolání

Podle kardiochirurga světového formátu se medicína nedělá od 7.30 do 16.00 hod. V době jeho

přednostování neměli lékaři žádné „píchačky“ a mohli jít domů poté, co odvedli plánovanou práci.

„Na druhou stranu jsem měl jistotu, že pokud mi přivezou akutní případy, zůstanou v nemocnici do večera. Hovoří se o umění medicíny, která je přes veškerý technický pokrok něčím mezi vědou a uměním. Znímám několik lékařů, kteří studovali na červený diplom, přesto nebyli vynikajícími chirurgy, vedle toho jsem pracoval s lékaři, jejichž studijní výsledky nebyly oslnivé, ale dosáhli skvělých výsledků, protože měli klinický čuch. A bylo tomu tak právě díky tomu, že byli u množství případů. Mimochodem, v Americe to funguje tak, že mladí lékaři mají půjčky, které splácejí a bydlí po pronájmech.“

Mladí lékaři v Česku argumentují vedle nízkého finančního ohodnocení přetížeností a nedostatkem volného času pro osobní rozvoj a záliby. Podle profesora Pirka se zdá, že učinili při volbě svého povolání chybu...

AUTOR: Petr Bošnakov

[ZDROJ](#)